

گنھار (ماہ) دکتر مالک

دریں سُرخَوَانی ۹۱م

93

۱۳۷۲ / ۸ / ۲۸
۹۹۳ - ۱۳ ۱۹

نواصر ۱۹۹۳

1000

1810

مختتم ک، آئین، نامه ای و متن گزایی.

از سوی هیئت-عامل کارزار ایران به همراه عزیزان کرد و مسما

اعجمی فرموده و در این جهانی کرد با حضور با مردم اخوز خرد گرد جهانی ادبی مارا
گرمی بجستید و دمیر خیر مقدم عرض کنم و تصریف فرمانی آن را راجع کنیم و
پس اکن می فرام.

امب ملکس ما و حال و هوای دیگر است . حال و هوای شرکت مارکی ،
حال و هوای ادبیات دری ، حال و هوای کوفتنی آن کرامه ای است
خوش قریب - لطف طبع کرد یعنی شهر فارسی بکمی از نام آوران و در
هرگز با فوایت عریکی از برگزیرگان است .

بله ایشبر کار فهم دکتر ژاله اصفهانی میتواند عزیز و گرامی باشد.

سیگنات نام و راه برای پیش از آنها عزیزان بورزه آنها که از شغل می‌دهند

بای پیشتر در آن بحث نه بگاهه میریست، و اکنون سلطان از اصولها خواهد

میشی از ۵۰ هاست که در عرصه شنیدن حضرت آنها را درود.

حقیقی کرده و ای را در پس از دعایم اخراج کرد. ۲۰ مهتمم از کارهای این کارهای

میش نبود در جایی دن روزما دست یافت و بعده از طا به جایی دن زمان

حصیر او را خوار پر وین و شخصی دوم عقی کردند.

در زان زمان و نامه دی پیر زان سفره از زاده که محجره از زان بیل ۱۳۲۴

زیر عهد ون "طهر خودرو" امن رفته می‌شود و نسبتی نمایم کن

و عرضی در آن می‌شود.

در آن هنگام حودت ناگوار که برادر اتفاق ایرانی از سوی مژدهای
پیکانه برگزینی مایی داشت تحریم جوان مارکنت آغاز شد و مصطفیه بود
و دین آزادگان را در کمی از کروده کفر خود بازی مضع ایار آنسته بیو:

چه نیخ می‌گذرد آه نهاده این

چه پر فسیب و فراز است فوجانی فی

ده سال صیه قریح فخر زاده به این کرد و در محیط شهر پاکی خدا میرلاد و

حسوزه اول کار است و زندگی گوید

چه نیخ می‌گذرد آه فوجانی فی

و واقعاً هنوز دول کار بیو و دین معنار اش هر ما به تمام وجود دارد

و دیگر بعد از زندگان او ریم و دقیقت را با انسانه که هنوز اول

کار است . غمینه و مهابت چنان گویی و جود اور

صلیل ولا که همیشه آینه را روشن دید ، با دیمه زندگان کرد . هیچ

و صدقیان را که داشت که اگر دیگر از زریگار و علاج کم مدار گشوه نکرد

پس از چند شهور خودرو در سال ۱۸۸۷ خلاص از ایار

او و مسخر را به دیار غیری پر نسبت کرد و رسانی که می‌شود مسنه

دارد در غربت بیانیم رسید . ها کم کم از نسبتی نمایم ناصور گرفت

و هر اور زان نیایی زرد می شد و با عینه داد و بینه کرد و همین ولی کنود پنجه
خوارک را تراشید که هم ~~دوست~~ خود بگیره از اور زان عرضی و قلب هر لمس تقدیمه
و شکایتی داشت اور استیندید ^{درینی باره} پس از اور خواه شد.

او از محنتین که در زمان دوین شیخان مایود که طعم شیخ بیرون دعاست
را حیثید و چنگایی کرد پس از ۱۲۶۴ دوین مجده سفرنامه ^{دیگر نام} داشت.

”زمده روو“ یاد رسانید که زمانیه روو زاد گاهی همچنان چیز کرد
وین چهار شیخ را در بعد کرده که نیز منظر خود بوزاره در کرده بودند
^{باورن سلطنه: ۱۲۶۵} درین عزیز ترین کاربره می خواستند که بزرگی داشته باشد که ^{بزرگی} خود را
که اینها دارم داشت آن کرده را بار مایخواسته بپرسید که زمانیه ^{کی}
و مسحیم ^{و ماعنی} و ناچه ^{و ملتف} حال امروز است.

در آن سالها ناسک زبانان ^{که} بجهالت ن با کرده اند ^{از} اکسپلی

عیشتر داشته اند بجهالت ^{که} . حق فتح آئید

آهند: نام آور ناچیک روی سفنه ویک سقوی ^{وی} از اول ^{بیان} ^{بیان}
آهندی صحت که در محل اپرا بالا صدر الدین عینی ^{وی}
در این حاشیه ای ایشان در درسته ای ایشان ^و اور زان هم زیانان ^{که}
در تاجیت ^{که} قرار گرفت.

در این موقع که سفر اپدر و ناچو ایشان ^و ای ایشان ^و خانی ^و ای ایشان ^و هجت
کو، لفظ ایشان ^و درسته ^و حمله ^و وقت شده و چیز است ^و ای ایشان ^و دیگر ای ایشان ^و
میسر و ای ایشان ^و بیود زمده ^و داد و گز ^و ای ایشان ^و خود ^و بعیی سفرگار اور ای ایشان ^و صوری
مرق ای ایشان ^و ای ایشان ^و فولنیه ^و گان ^و تاجیت ^و می گرفت و ای ایشان ^و

三

سهر لایک به خط خارسی ای گردانز و در مکالمه سخن هر چاپه می رامد.
طبع و عاد و قویمه سرت روزانه از آن پیر شکون نمایند و در دارکوف نهاده را
در کنست پذیری او فروتن مخاطب شنی کن شاه محمد امامی از کردنه هارادست
می بینم.

زندگانی خود را هزار بیت در اشعار سرایندگان طلاست
و معاصر آذربایجان را به شعر خارجی ترجیح کرد.

ادا ایس ای ۱۹۶۹، ۱۹۵۳ در دوستگاه دولتی آذربایجان
در باکو حصیر کرد و در شش اوت فوجی نموده گرفت.

۱۹۰۹ - ۱۹۰۶ در دانشگاه دولتی مشکو دوره ازدای

سونه کاروں کے نتائج میں ایک ایسا نتیجہ
کیا تھا کہ 1950ء کی دوسری نیمی میں
کاروں کی تعداد اپنے ایجاد کی تعداد کے
لئے ایک ایسا نتیجہ کیا تھا کہ 1950ء کی دوسری نیمی میں

ماکیم گر کی درکو یه بعثت داده و کلا جنت و دراین در
نوشته اگر زیادی نمودن کرد باعدها شرف و صبر -

ینجا پوشیج پر اشوفد - در پیراون شرق کی صادر در آغاز مژده
اکسل ۱۹۵۰ - برکی و قطبی و شمار کنواران در اون واقعه که
منظمه کار خارکی صادر - گذشت آنرا شرکت ایران صادر در اون ملای
را صحیح پر اشوفد کی و تقدیر آنها - بماله در بازار عرف قوی و می
و شروع موسیقی مبارزش - راحچو چند ناشناخته از زبان
آذربایجانی خارکی - و ایرانی دوستی در آنها اینها داده .
در اکسل ۱۹۵۷ مجید اشوفد با عنوان "لشتنی گبود" در
آمیخته دست را فت و در اکسل ۱۹۵۹ مجید امیر
نیز عنوان "قصش جیان" در مسکو چپ سند که پر افتشی همان
زادگان اش همچنان ندوی را فته و نام گذاشتند و داد .

در اکسل یعنی ۱۹۵۹ او به ایران رفت و که شعر:
"وگ هزار علم دشمن" را در هزاران دست را داد و فتح کرداد :
"شیخ که مرغ هایو اشایه سوی اشیان آفرین باز ،
که آنها بیرون ، که آمد پرینما "

و با ذهنیت در ایران دری پنایید و در اکسل ۱۹۶۱ و پنیر
نائیون یا سال است که در آنها بسیاری بود .

در این مدت مجید امیر بی تکفت . ای بازگرد ، بی تای رو داد
و در آنها شعر "فروشن خاموشی" را لام - لکره زد و سه عذر کرد
که دلو هم پر شده است

و فیض مجتمع دیگر را کم هر طالی بودی دارد اینست رواد که از جو پندر
کرد نیمه گاه خواجه پسر خارک است.

یکی دیگر از آن دیگر پسر است زاده ی میر محمد بن میر شمس داده
زیارت رودگر است.

او اکنون مستول خواه قفار است که در آنندیه کرد میان صفت و فعل
آنار داشت ریاسته دو عذر داشت:

۱ - زندگی و آنار ملک السفارید

۲ - سپاه شتری در دستان حسزو و شتریں نهای

۳ - پنهان پوشش پدر شهر فو

۴ - عارف و دینی و معرفتی سبیری

۵ - ترجیح ناقص است که از زبان آور

۶ - آنار عصیانی و تطبیقی در بار شهر صراحت

آنچه شعر زده را در گذگاهی خوب است و لذت داشتگی علیه اور طلاق بود و زاده زاده ای از

اصفهان است. اینها در مردم شوخ طبع دارد بان آن بهنه شعر زده را بجز این مکتبه.

و زنگ دیگر شود و عشق بای پایان او است این داشتادی است.

شعر داده عشق آزاده خود را بر این دلایل داشت این رسم و میز اصلیه آنده

~~که~~ که راجحه می فرماد بای محظوظ از عشق! فرح و سغل عالم داشته

باشد اما بکار حستور یعنی نازهه نداشت و ریکب مارنو

که بسفر رسانیدی یعنی بگشود به بیان و تائیع آنکه که دلیل دارد

پرداخته است و ملکن است نخست و وزیر آزادی داشتند که
لهذه حوسینی بخشش خانه و ملکه ملکن است که هست ...
ربه راهی،
حصه خود همیز است که هست ... آنرا او روان و دشمن دعی
حال از شر را مناصب عمومی داشت ... او همچو داد خود را برای
استحال چنان لطفتگر خواسته بقایار پرده است.

قدمی و درستگی علیق اد حضیصه ارکت که با مردمش نش جوان
که اینده ما قدریزد . حضیقی که امروزه اکبر نایاب است در دخواه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اَللّٰهُمَّ اسْمُوْنِي بِسَمْوَاتِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ
بِسَمْوَاتِ الْجَنَّةِ وَلَا تُؤْخِدْنِي
بِسَمْوَاتِ الْجَنَّةِ وَلَا تُؤْخِدْنِي
وَلَا تُؤْخِدْنِي بِسَمْوَاتِ الْجَنَّةِ
وَلَا تُؤْخِدْنِي بِسَمْوَاتِ الْجَنَّةِ

بِرَكَاتِ رَحْمَنِ وَرَأْسِهِ نَاهِيَ دُرِّ دِيْنِ حَجَّ ادِبِ حَضْرَتِ عَدَلِيِّ كَوْمِ

دُرِّ دِيْنِ بَشَّارِ قَبْرِيِّ دُعَوَاتِ كَافُونَ دُورِاً حَمِيمِيِّ سِكَنِيِّ كَازَامِ

وَ حَزَادِ هَيْرَانِيِّ كَمِّ نَكِّرَتِيِّ سِيَّدِ دَرَّةِ تَاهِ هَيْرَانِيِّ لَازَامِ مَسْتَانِيِّ

كَلَمِ دَفْنَتِيِّ شَفَطِ تَاهِيَّةِ